

Patientia

babet secum deum. iij. Cor. ultimo. p̄dece
baberet deus pacis et dilectionis erit vo
bilisum

De patientia

Patientia ani

ma custodit. sicut thesaurus i ar
ca. Sicut multuz diligeret homo
arcam in qua posset secure thesaurū suum
custodire. Sic debet diligere paciam que
custodit animā. sicut thesaurus i burfa v̄
in arca custoditur. sic anima in patientia.
Luce. xxi. In patientia vestra possidebitis
animas vestras. Itē multuz diligeret ho
mo illum q̄ fabricaret ei tale arcam granis
Sic debet diligere tribulationē que fabri
cat arcam istā. Iplius i Roma. v. Tribula
tio patientiā operat. Quot cōtumelia tibi
dicunt. quot iniurie sunt tot et clavi i liga
ture ad fornicandū serueū tuū opponunt
Unde magnas granas debere agere illi
q̄ tibi arcā fabricaret. contumelias dando
Si ergo veniat oportus que tibi mirat de
us qui tibi serueū patientie fabricet in quo
thesaurus anime referuetur. nō est repelle
dus sed amplexandus. dominus vult mul
tum fortificare serueū amicum. q̄ multos
fabros mittit qui multa ferramenta et cla
uos opponunt. Sic patientiā tribulatio fa
bricat. sed infirmus p̄ficiat. iij. Cor. vi. Vir
tus in infirmitate p̄ficiat. Unde sicut sollici
te custodit homo arcā vel serueū in q̄ ha
bet magnā pecuniā vel thesaurū. sic debet
custodire patientiā in qua p̄ciosus thesau
rus custodit. Quia sicut latrones plus q̄
runt i impugnant illa loca in q̄b̄ erodunt
magnū thesaurū quē volunt furari q̄ alia
locā. Sic demones pl̄ impugnat patienti
am i qua seruat aia quaz r̄tantūmodo que
runt. Gen. iiii. Da mibi aimas. cetera tol
le tibi. Et sicut latrones facile accipiūt the
saurū postq̄z turbauit boiem. r̄ abstulit pa
tientia. Quia cor fandi q̄i vas p̄fractū om
nem sapiam nō retinebit. Eccl. xxi. Itē pati
entia vīa gubernat. q̄ gubernaculum fa
cit nauī. hoc facit patientia cordi. An̄ p̄do

uerb. iiii. Qui patiens est multa gubernat
sapientia. q̄ doctrina vīa p̄ patientiam nō
scitur. Prover. xix. Unde sicut nauis sine
gubernaculo p̄uis i turbibus agitatur.
r̄ tandē tempestate cōpulla frangit aoru
pes vel ad scopulos. sic cor impatēs. In
dicit Esa. liii. p̄paupula tēpestate cōuul
sa abiq; solatione erit. Hec paupula est
anima impatēs virtutū possessione r̄ gra
tia spoliata. quā tempestas cuiuslibet tem
ptationis a stabilitate sua euellit. et abiq;
consolatione relinquit. Itē patientia qua
lis sit homo p̄bat. Sicut vitus sinapis per
conuersionē. r̄ vitus vallis p̄ferosē forma tū
Eccl. xvii. Mala figuli p̄bat fornax. r̄ boi
iustos patientia. Itē aliq̄s habens quā
tanus vel ternas nō dicit curare. esse i
ebus quib; nō est accessio r̄ non febricitat.
Similiter null; debet dici patiente p̄ eo q̄
iple nō turbat. cū nulla sit ei molestia. sed
instante iniuria vel tribulatione patientē est.
tunc diceret patiente. Sicut ille q̄ i tpe ac
cessionis non febricitat. diceret curantē ve
sanus a febre. Itē s̄t. si nullus esset r̄ vitus
arbor que tūc nō moueret non diceret p̄
hoc cum mobilis. Sicut lignus q̄ non ardet
igne absente nō diceret p̄pter hoc cum
stabile. r̄ sic de alijs. Sic homo sine tribula
tione nō dicit patiente. Greg. Quāta vīa
quilq; apud se lateat. illata cōtumelia pro
bat. Sap. ii. Cōtumelia r̄ tōmō i uerbo
genus eius r̄ p̄bem; patientiam illū. Itē
lucosus iactu lapidis v̄ facti turbat. Itē
lus nō. Sic homo plenus iuro peccat de
facili grauā. v̄ i uolens nō. q̄ nō dicit stabu
lū iūstū quicq̄ ei acciderit. Itē cruda i r̄
la si ponat in flumine dissoluit. cocca nō. Ita
hō carnalis q̄ nō est igne eborantia vel im
bulatiōis decoct; deficiat in aqua tribulati
onis. Esa. xlviii. Cor tenē quasi argen
tū elegi te in camino paup̄tatis. Itē q̄ i arge
tor; non sunt plūm pretz. Itē ciconia de
uozat serpēs penenolos r̄ ei non nocet
s; nutritus. Sic viri spirituales penenosa
v̄bis. q̄ i melior r̄ detrahit; nō mouentur

Impatientia

leb pascitur. Mad. vi. Et si moniterū qd
biberint. Itē patientia vincit r̄ triumphat.
pbat. Aeris panes sine iactu r̄ percussio bo
ites suos vincit. nō leuaret vnā festuca ad
eos feriendos. iura illud. Vincit qui pati
tur. Si vis vincere discite pati. vere patient
a toto mūdo vinci nō possit. Seneca. Faci
lius est gerere vna q̄z boninē vnū vincere.
Itē ad modū rane verberib; impingua
tur. r̄ vt salmanda de igne tribulatiōis vi
uit. r̄ ad modū a lini pungitui pascit. lapi
des tribulationis in pace ei p̄uertunt. et ve
lut aurū i igne tribulationis depurat; job
xxvii. Alia quilonē aurū veniet. Itē q̄
in hac vīa est abiq; patientia est quasi hō si
ne capa in tempe pluuali. et sicut homo i
ermis in medio hostiū suoz. Prover. xix.
Qui impatēs est sustinebit damnū

De impatientia

Unde quidaz qui

semper querunt q̄ semper sit eis ali;
quod damnū vel grauamē. Itē
sunt sicut anser q̄ quādo est extra domuz.
ad veniū r̄ pluuias nō sed iugit. sed tacite q̄
re viciū suum. sed q̄n est in domo vadit si
dingendo p̄ domū. cū tamen melius sit q̄z
extra. Et sicut gallina que vadit crispando
r̄ sicut auis in cauea que satis habet ad co
medendū. et tamen ad quodlibet foramen
trahit caput suū cupiēs exire. Et sic poxul
inclusus qui semper gemit r̄ nō vult stare i
pace. Prover. xv. Cor stultoz dissimile erit
Sūg. Quid p̄ multa vagans bonum
ama vnū bonū in quo sunt omnia bona r̄
sufficit tibi. Itē sunt quidaz sicut fatuus q̄
quando se impugrit vel in lapide vel ligno.
maledic̄ eis vel p̄cutit. cū t̄n liḡ vel lapides
nō sine in culpa. quia stabat in pace. s; p̄
er sua culpa eis euenierit. Sic multi qd
Sic adā retorsit peccatū suū in mulierem
r̄ mulier in serpenē. Gen. iij. Itē sunt sicut
lapides ossi. q̄ ex nullo latere ap̄t sunt
ad recipiendos eos nisi in illos steterit. Sic
istī in nullo volunt cōcordare cū alijs vel cō
formare se. Sed illi deberēt facere sicut la;

Paupertas

toml. qui ad regulā bollas deponunt vt re
ctum opus faciāt. Sic illi ad regulā suam
r̄ vitā sanctorū deberent recurrere. r̄ vitā r̄
mozes suos iustificare. Seneca. Nulli ad re
gulam prauā nō corriges. Itē isti sunt si
cut equus qui habet dozium excoriatuz q̄
nullū onus potest sustinere sed semper re
calcurat. Prover. b. xix. Qui impatēs est
sustinebit damnū

De paupertate

Superflua aliqua

do dicit carentia diuitiaz. Seneca.
ca. De felice pecunia; p̄ditisti. si
cum illa auaricia p̄ditisti. sed si illa ē apud
te. tanto es felicior; quo tāto malo materia
subrata ē. Itē pangras quādo q̄z dicit cō
tempus diuitiaruz. de q̄ Seneca. Nemo
adeo dignus est deo. q̄z q̄ opea contempsit
Itē aliq̄do dicit paupertas amor; paupe
tam. Et notandū q̄ paupertas multos v̄ cau
sis diligenda est. Prima est. q̄ sit; dei
eā amant. r̄ tantū q̄ voluit eā sibi assume
re. Bern. Forte aliq̄s arboret filio dei sub
lumia palatia esse querēda. vt cū gloria re
glorie susciperet. sed nō p̄pter hoc a regali
bus sedibus venit. boi; enī in celo eterna
affluētia suppetebat. s; paupertas nō iuenit;
ebatur in eis. p̄mo in terris abundabat et
supabundabat. Bern. Bona spēs et nelex
ebat homo p̄cū eius. Itē cū aliq̄s filius dei
concupiscēs delendit vt eā sibi eligeret. et
nobis sua eximiatione faceret precosam.
Fuit ergo paup̄ in nauitate. quia panis
inuoluit. in p̄sēpio positus. Lu. ij. p̄ paupe
rior; fuit in via sua. quia nō habuit ubi ca
put reclinaret. Mat. v. vii. Paup̄rimus
in fine vite. q̄z v̄stib; nudus. Mat. v. xxiij
Creuit ei z. Et Bern. Magna abusus
vt diues velit fieri vermiculus vilis pro q̄
deus maiestant paup̄ fieri voluit. Se
cunda causa. quilloo elegi. Jac. ij. Paup̄
paupes elegi deus in h̄ mūdo. Esa. xlviii.
Elegi te in camino paupertas. Gregorius
Itē elegi deus quos mūdus despicit. q̄a
plerūq; ipa delpectio hominem reuocat
ad sepluz. et q̄s mox infirmas vulnerat.

*Sic imitatur mel diuersis foris ali
aliquid querens bonū sed p̄cipue
in h̄ mūdo cupiēs p̄cipue
delicium que melius yst̄ p̄cipue
inter q̄ dedit. q̄a locustis tan
tū in regibus est p̄cipue
p̄cipue q̄ dedit. h̄l q̄ p̄cipue de
p̄cipue et delictum q̄ p̄cipue
p̄cipue p̄cipue p̄cipue
ḡes*